

οι διπλοί κόμβοι είναι πάρα πολύ πολυάρθμοι επί των έκφυλισμένων κλημάτων, παρά επί των υγιών κλημάτων, αλλά σημειούμεν, ἐν τούτοις, μίαν ἀσταθειαν εἰς τὴν ἐμφάνισίν των. Κλήματα παρουσιάζοντα διπλοὺς κόμβους ἕνα ἕτος, εἶναι ἐνίοτε ἐστερημένα τὸ ἐπόμενον ἔτος.

Τὰ αἷτια τῆς σποραδικῆς ἐμφανίσεως τῶν διπλῶν κόμβων εἶναι ἀγνωστα. Δὲν δυνάμεθα νὰ θέσωμεν ὡς αἷτιαν διαφοράς εἰς τοὺς ἄρους τῆς αὐξήσεως, ἄρους οἱ ὅποιοι εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις ἠνθούου τὴν ἐπιμήκυνσιν τῶν μεσογονατίων καὶ εἰς ἄλλας περιπτώσεις τὴν ἠμπόδιζον, διότι οἱ διπλοὶ κόμβοι (γόνατα) ἐσχηματίσθησαν ἤδη ἐντὸς τοῦ βλαστοῦ. Μεταξὺ ἄλλων, ἄροι πολὺ εὐνοικοὶ εἰς τὴν ἐπιμήκυνσιν τῶν μεσογονατίων δὲν ἐμποδίζουσι τὴν ἐμφάνισιν τῶν διπλῶν κόμβων.

Αἱ διχαλώσεις καὶ αἱ πλατύσεις τῶν βλαστῶν καὶ τῶν φύλλων ἀναφαίνονται εἰς πολὺν μεγάλον ἀριθμὸν ἐπὶ τῶν έκφυλισμένων κλημάτων τῶν δύο προελεύσεων καὶ ἐπὶ ἐκείνων τῶν υγιῶν ἀμπέλων τῆς Pully. Ὁ σχηματισμὸς των εἶναι ἐπίσης ἀσταθῆς, παρά ἐκείνος τῶν διπλῶν κόμβων.

Panachure — κηλίδες λευκαὶ ἢ ἔγχρωμοι

Αἱ κηλίδες, συχνὰ εἰς τὰ ὄργανα τῆς Cote, εἶναι σπάνια εἰς ἐκείνα τῆς Lavaux. Τὸ κιτρινισμὰ τῶν φύλλων ἀκολουθεῖ γενικῶς τὸ μήκος τῶν κυρίων νευρώσεων καὶ μένει ἐκεῖ ἐνίοτε γειτνιαζόμενον. Εἰς τὸ πλεῖστον τῶν περιπτώσεων, ἐν τούτοις, αἱ κίτριναὶ ζῶναι ἐπεκτείνονται καὶ προσβάλλουσι ἕνα μέρος ἢ τὸ σύνολον τοῦ ἐλάσματος.

Τὰ προσβεβλημένα μέρη, κίτρινον λεμονώδες εἰς τὴν ἀρχὴν, ὠχραίνονται καὶ γίνονται ὑπόλευκα ἐν συνεχείᾳ. Γενικῶς ἡ Panachure ἐκδηλοῦται κατ' ἀρχὰς τῆς ἀνοιξῆς, ἄλλοτε μετὰ τὴν λῆξιν τῆς βλαστίσεως καὶ προχωρεῖ κατόπι. Τὰ φύλλα, τὰ ὅποια ἀναπτύσσονται μετὰ τὴν ἄνθησιν, εἶναι κανονικά. Ἐπειτα, κατ' Αὐγουστον, μία δευτέρα σειρά φύλλων ποικιλοχρῶμων ἀναφαίνεται ἐπὶ τοῦ ἀνω μέρους τοῦ κλήματος. Ἐνίοτε τὰ πρῶτα ποικιλόχρωμα φύλλα δὲν φαίνονται παρά κατὰ τὸν Ἰούλιον. Τὰ αἷτια τῆς πρωϊμοῦ ἢ ὄψιμου ἐμφανίσεως τῆς ποικιλοχρωμίας δὲν εἶναι ἀκόμη γνωστά.

Ἀκόμη οἱ διπλοὶ κόμβοι (γόνατα) ἢ αἱ πλατύσεις, ἢ ποικιλοχρωμία δύναν-

ται νὰ ἐκδηλωθοῦν κατὰ μίαν ἐποχὴν ἐπὶ ἐνὸς κλήματος καὶ νὰ ἐξαφανισθοῦν ἀπὸ ἐκεῖ τὸ ἐπόμενον ἔτος.

Καρπόρροια καὶ Millerandage

Ἡ μικρὰ ἀπόδοσις τῶν έκφυλισμένων ἀμπέλων δύνатаι νὰ συντελέσῃ κυρίως εἰς τὴν καρπόρροιαν καὶ οὐχὶ εἰς ἕνα σχηματισμὸν ἀνεπαρκῆ τῶν ἀνθῶν. Εἰς τὸ πλεῖστον τῶν περιπτώσεων ὁ ἀριθμὸς τῶν παρουσιαζομένων σταφυλῶν κατὰ τὴν ἄνθησιν εἶναι τῆς αὐτῆς τάξεως τῆς ἀναπτύξεως ὡς εἰς τὰ ὑγιᾶ κλήματα, ὅσον καὶ εἰς τὰ έκφυλισμένα κλήματα. Ἐνίοτε εἶναι ἀκόμη ἀνώτερος εἰς αὐτὰ τὰ τελευταῖα.

Ἡ καρπόρροια καὶ ἡ Millerandage εἶναι λοιπὸν, διὰ τὸν ἀμπελοργόνον, αἱ σπουδαιότερα συνέπειαι τοῦ μολυσματικοῦ έκφυλισμοῦ. Καίτοι ὅλα τὰ έκφυλισμένα δὲν εἶναι ἀναγκαστικῶς Coulards ἢ Millerandees καὶ ὅτι αὐτὰ τὰ φαινόμενα δύνανται νὰ ἀναφαίνωνται ἐπὶ υγιῶν κλημάτων, συνιστᾶμεν μίαν ἀμοιβαίαν σχέσιν πολὺ στενὴν μεταξὺ τῆς παρουσίας τῶν συμπτωμάτων τοῦ έκφυλισμοῦ, ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, ἢ καρπόρροια καὶ ἡ Millerandage, ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Γενικῶς ἀποδίδουσι τὴν καρπόρροιαν εἰς δυσμενεῖς κλιματολογικοὺς ἄρους. Εἰς τὰ έκφυλισμένα κλήματα ὑπὸ τοῦς ἴδιους ἄρους δύνатаι νὰ ἐπαυξηθῇ ἡ καρπόρροια, ἀλλὰ δὲν εἶναι αὐτὰ ἡ πρώτη αἷτια.

Ὅτε τὰ ὑγιᾶ κλήματα καὶ τὰ έκφυλισμένα κλήματα αὐξάνουσι ὑπὸ τοῦς ἴδιους ἄρους, τὰ πρῶτα δίδουν σταφυλὰς κανονικάς, τὰ δεύτερα ἐκδηλώνουσι μίαν ἰσχυρὰν καρπόρροιαν. Ἄλλως τε, δυνάμεθα νὰ ἀναγνωρίσωμεν ἤδη τὰς σταφυλὰς, αἱ ὅποια θὰ καρπορορήσουσι πρὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἀνθήσεως. Ἐχουσι βότρες ἀκανόνιστως παχυνομένουσ καὶ αἱ κουκούλαι φέρουσι μίαν κηλίδα ἐρυθρὰν ἢ ὑπόφαιον.

Καρποφορία καὶ ἀποδόσεις τῶν δοκιμαστικῶν τεμαχίων μας

Ἐξυγίσαμεν χωριστὰ ἐπὶ πέντε ἔτη τὸν τρυγητὸν ἐκάστου κλήματος. Μεγάλαι διαφοραὶ ἐνεφανίσθησαν εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν πρέμων ἰδιαίτερως μεταξὺ τῶν φυτῶν τῶν προερχομένων ἀπὸ τὴν συλλογὴν τῆς Pully καὶ τῶν έκφυλισμένων φυτῶν.